

EL PROJECTE LINGÜÍSTIC DE CENTRE I L'ÚS REAL DE LA LLENGUA CATALANA A L'ENSENYAMENT

Joan Lladonet

Pedagog i coordinador de normalització lingüística

Ara que estan de moda, s'usen, són necessaris o són obligatoris els **projectes lingüístics** a l'escola, serà, és o ha estat el moment en el qual es podrà fer, es fa o es farà una enquesta sobre l'ensenyament en català a les escoles, sobre l'acompliment del decret de mínims, o sobre com es va desenvolupant la llei de normalització lingüística. Els resultats de l'enquesta han de ser espectaculars per força. L'ensenyament de i en llengua catalana a les escoles és excel·lent, s'està superant el decret de mínims a la majoria de centres d'ensenyament, i si n'hi ha algun que va justet, justet; durant el curs que ve ja ho complirà. Se superarà el 50% que marca el decret de mínims en escriu, i ens enfilarem aviat cap al setantes, vuitantes i norantes per cent. Això és tot un èxit, la normalització lingüística a l'escola és un fet, ja és la llengua vehicular d'escoles i instituts. La llengua catalana està salvada per sempre més. Està a punt de quedar completament normalitzada.

Segurament això és el que volem molts, potser això és el que voldríem que passàs, però la realitat del carrer, o les enquestes del cens, o l'observació puntual de què passa i de la llengua que s'utilitza dins i fora de les classes a la majoria de centres de Palma, Calvià, Eivissa, i zones de la costa on hi ha escolaritzada la major part de la població infantil i juvenil de les Illes, farà que aquell optimisme desaparegui com per art d'encantament, i que pensem que el camí de la normalització lingüística serà molt llarg, ja que encara no s'ha pogut aturar el procés real de substitució lingüística.

El coneixement de la realitat no ens farà gens de mal, ans al contrari, farà que puguem renovar les nostres energies per no seguir essent engolits, farà que sapiguem almenys de quin mal hem de morir, com deia l'enyorat Josep Maria Llompart; o que fa temps que l'ensenyament en català ha tocat sostre, com va dir fa una partida d'anys un dels fundadors de la CENC, Miquel Montserrat. Que aquestes energies arribin a les generacions de recanvi i que siguin capaces de trobar sistemes semblants o millors que la Comissió d'Ensenyants per la Normalització del Català, és una de les necessitats urgents de la comunitat lingüística d'aquesta terra, amb llengua cooficial a la Comunitat Autònoma, que està a punt d'esser

devorada per un grup lingüístic que té una llengua amb oficialitat única a nivell d'Estat. És del tot necessari que moviments com el de les Escoles Mallorquines torni a tenir un nivell reivindicatiu com a moltes de les seves primeres trobades. S'han aconseguit massa poques coses per poder sentir-nos satisfets. És necessari que l'Escola d'Estiu, sense deixar de banda el màxim nivell de renovació pedagògica, segueixi tenint com a bandera la llengua catalana i la seva normalització. És del tot imprescindible que el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les Illes (STEI-i) no baixi la guàrdia en la defensa i reivindicació d'una major normalitat lingüística a tots els nivells.

Totes aquestes qüestions prèvies s'han explicitat, perquè els projectes lingüístics de Centre, esdevinguts obligatoris, poden estar confeccionats de distintes maneres o poden ésser copiats uns dels altres, però el bessó principal de tots és el mateix: arribar a aconseguir el 50% marcat pel decret de mínims, o que tal o qual assignatura s'ha de fer també en català tal i com especifica el decret i les ordres que el despleguen. La qüestió discutible és com analitzen la situació de l'ensenyament en llengua catalana al lloc on treballen. L'Administració, i, consegüentment, la Inspecció valoren que es fa l'ensenyament en català si el

professorat usa aquesta llengua quan imparteix les classes, i si els llibres de text i material utilitzats són en català. Això és la manera objectiva de dir, normalment, si es compleix o no el decret de mínims.

Després d'uns quants anys de feina a institut, i de veure com cada any dins la Programació General Anual (PGA) s'hi incloïa un capítol dedicat al Projecte Lingüístic on es posaven totes les assignatures del Centre i es dema-

nava com s'impatrien aquestes assignatures al professorat, és a dir, quin tant per cent es feia en català, i comprovar com la mitjana de l'institut, sortia un any un 68%, i l'any que ve ja se superava el 70%; en canvi a les classes, es veia com teníem dificultat per fer l'ensenyament en català a l'assignatura de Llengua Catalana i Literatura, i no diguem a assignatures optatives, vàrem pensar a les reunions de Departament que fèiem, que la situació que s'especificava a la PGA era completament irreal. A part que un sector del professorat, a mesura que avançava el curs, aclaria que ell ja no podia fer les classes en català tal i com havia especificat a la planificació inicial, a causa de les dificultats de comprensió que tenia l'alumnat.

Aquesta mateixa qüestió parlada amb altres professors i professores d'altres centres, va fer pensar que això era una cosa habitual als llocs on la majoria de l'alumnat era castellanoparlant, i que, per tant, les xifres que podria manejar l'Administració eren totalment incertes, i que, això, a més, explicava l'ínfim ús de la llengua catalana que els joves feien al carrer a llocs com Palma, Calvià i zones turístiques de la costa.

Això va fer que tengués algunes discussions sobre aquest tema amb equips directius, amb claustrals, a taules rodones, a través d'altres escrits com aquest, afirmant que el fet que el professorat utilitzàs com a llengua d'ensenyament, la llengua catalana, no certificava que una classe determinada fes l'ensenyament en català. Sempre se'm contestava que no hi havia cap article de cap llei, de cap decret ni de cap ordre que especificàs el que jo volia donar a entendre.

La meva tesi, la meva teoria, o si voleu, la meva opinió era i és que no es pot dir que a una classe la llengua d'ús o la llengua vehicular és la llengua catalana, si solament s'analitza l'actuació del pro-

...la realitat del carrer, les enquestes del cens, o l'observació puntual de la llengua que s'utilitza dins i fora de les classes, fa que pensem que el camí de la normalització lingüística serà molt llarg...

fessorat. Se suposa que el professorat, que sap usar i usa la llengua catalana ja està normalitzat; que el que és del tot imprescindible, és que s'analitzi la llengua d'ús i l'actuació de l'alumnat, perquè és aquest sector de l'educació el que necessita i podem normalitzar. Per tant, s'ha de fer una anàlisi de la llengua tenint en compte el binomi ensenyament-aprenentatge.

A la fi, l'Ordre del conseller d'Educació, Cultura i Esports de dia 12 de maig de

1998, a l'article 4, apartat d, va recollir en part, la reivindicació, que des del sentit comú i des del raonament científic havia anat fent. Diu així: "*S'establiran normes d'ús lingüístic a les àrees impartides en llengua catalana, de manera que totes les activitats docents i de comunicació, realitzades pel professorat i per l'alumnat, siguin en aquesta llengua, així com també ho seran els llibres de text; hi haurà d'haver materials de consulta en llengua catalana a la disposició dels alumnes.*"

Tenint en compte aquesta ordre i les disposicions de l'Administració que demanaven un PLC més o manco ben fet, l'equip directiu del Centre em va encarregar de coordinar la confecció de l'esmentat document, durant el curs 1999-2000. Després d'analitzar el material existent, vaig comprovar que serien molt útils les graelles que utilitzen Joana Lladó i Pep Vidal a *Anàlisi i planificació de l'ús de la llengua en els centres educatius*, publicat a editorial Vicens Vives. Una vegada utilitzat crec que és molt útil perquè a més es presenta amb un disquet i ràpidament pots comptar amb tot el material a l'ordinador. Aquestes graelles són susceptibles de modificació i adaptació a cada un dels centres. A més, pots afegir-hi graelles noves, si ho creus convenient i fer els comentaris escaients sobre cada graella plena.

De totes maneres, aquest material tampoc no resolvia l'anàlisi de l'ús de l'ensenyament aprenentatge a les classes. Per això, em vaig posar a reflexionar sobre quin és l'ús que l'alumnat fa de la llengua, de qualsevol llengua, dins les classes. Per això vaig recórrer a les habilitats lingüístiques: **escoltar, parlar, llegir, escriure**. Vaig comprovar que l'alumne utilitzava aquestes quatre habilitats per desenvolupar la llengua dins les classes de qualsevol assignatura. Després vaig

analitzar quin era el diferent ús que es feia d'aquestes habilitats. Per això em va ésser útil el llibre *Ensenyar llengua*, de Daniel Cassany, Marta Luna i Glòria Sanz., que han reflexionat sobre el temps que dedica una persona a l'ús de cada una de les habilitats lingüístiques. Citen estudis de Rivers i Temperley i de Gauquelin que en un estudi de la comunicació verbal sobre la jornada laboral d'un professional nordamericà, sense citar la professió, que l'ús de les habilitats és la següent:

ESCOLTAR: .45%, PARLAR: .30%

LLEGIR: ...16%, ESCRIURE: 9%

És a dir, un 75% per a les habilitats orals i un 25% per a les habilitats escrites. No es podia generalitzar de cap de les maneres aquesta situació a la que es viu dins una classe d'una de les nostres escoles, però sí que va servir com a punt de partida. Com que les habilitats escrites han tengut i segueixen tenint molta importància, vàrem augmentar el tant per cent fins a arribar al 50% per a les escrites. Això significava que quedava un altre 50% per a les orals. Creim que predomina l'escoltar sobre el parlar i el llegir sobre l'escriure. Per tant, el nostre treball ens duu a aquestes xifres, sempre a una classe estàndard on hi hagi llibre de text, o material fotocopiats, ja que com veurem més envant, hi ha assignatures que han de variar aquests percentatges, que serien els generals.

ESCOLTAR: .30%, PARLAR: .20%

LLEGIR: ...30%, ESCRIURE: 20%

Ara, la meva tasca era que tot el professorat que havia de fer l'anàlisi entengués què havia de fer, per tant s'havia d'explicar primerament de forma oral i després donar uns documents que també s'indicava com s'havien d'omplir. Aquí teniu els documents que es donaven a cada cap de departament perquè fessin la seva anàlisi de la situació de l'ús de la llengua dins les classes on

...es pot comprovar la sinceritat del professorat de català, que confessa que a unes quantes classes, ni tan sols poden fer totes les seves intervencions en català, sinó que calculen que hi poden fer dues terceres parts de la classe...

s'impartia la seva assignatura. Una graella en la qual s'anotarien els percentatges d'ús del català per matèries, cursos i habilitats, i on es podria treure el percentatge de l'assignatura (QUADRE 1), i l'explicació de com s'havia d'omplir la graella i els percentatges que corresponia a cada habilitat, amb algun exemple (QUADRE 2).

Aquesta tasca es va anar fent. No totes les persones ho interpretaven tal i com corresponia, però s'explicava la tasca individualment si feia falta i d'aquesta manera i seguint els criteris que ara explicarem, vàrem poder acabar la tasca d'analitzar la situació de l'ús del català per part de l'alumnat dins les classes. S'ha de dir que l'any passat i enguany he passat les habilitats lingüístiques com a **expressió oral, comprensió oral, comprensió lectora i expressió escrita**. He hagut d'explicar moltes vegades que no analitzàvem la qualitat, sinó la quantitat, i que, per tant, la comprensió lectora no volia dir si comprenien o no el text que llegien, sinó si dins una classe se'ls feia llegir part o tot el material en català. En conseqüència, a partir d'aquest article, he posat el nom de les habilitats lingüístiques d'una manera més comprensiva perquè ens puguem entendre tots.

Els criteris per omplir cada apartat de la graella eren els següents:

PARLAR ESPONTANI: S'han de comptabilitzar les converses espontànies entre l'alumnat, tant si és per feina de la classe, com si és per parlar de qualsevol tema de la vida quotidiana. Si tots els i les alumnes tenen totes les converses espontànies en català, aquest apartat es puntuaria amb un 15%.

PARLAR DIRIGIT: Es refereix a les converses que fa l'alumnat quan ha de contestar alguna pregunta del professorat en veu alta, ha d'explicar algun tema, ha de fer alguna intervenció a la classe, allà on se li pot indicar que faci la intervenció en català perquè la classe és en aquesta llengua, etc. Si tot l'alumnat fes totes aquestes intervencions en català, aquest apartat es puntuaria amb un 5%.

E S C O L T A R
ESPONTANI: Es

QUADRE 1

ASSIGNATURA	PERCENTATGE DE PARLAR EN CATALÀ		PERCENTATGE D'ESCOLTAR EN CATALÀ		PERCENTATGE DE LLEGIR EN CATALÀ	PERCENTATGE D'ESCRIURE EN CATALÀ		S (1)	H (2)	S * H (3)	% (4)
	ESP. (5)	DIR. (6)	ESP. (5)	DIR. (6)		EX. I TREB. (7)	EXÀM. (8)				

- 1.- SUMA DELS PERCENTATGES DE L'APRENTATGE EN CATALÀ
- 2.- NOMBRE D'HORES SETMANALS DE L'ASSIGNATURA
- 3.- SUMA DELS PERCENTATGES MULTIPLICAT PEL NOMBRE D'HORES
- 4.- PERCENTATGE PER ASSIGNATURA
- 5.- ESPONTANI
- 6.- DIRIGIT
- 7.- EXERCICIS I TREBALLS
- 8.- EXÀMENS

QUADRE 2

Pautes a seguir per omplir la graella de la situació actual de l'ensenyament-aprenentatge en català de cada assignatura, pels departaments corresponents:

- S'han de posar els percentatges corresponents a cada habilitat, tenint en compte que si tota la classe es fes totalment en català, els percentatges parcials serien els següents:

MAJORIA D'ASSIGNATURES

- . Parlar espontani 15%
- . Parlar dirigit 5%
- . Escoltar espontani 15%
- . Escoltar dirigit 15%
- . Llegir 30%
- . Escriure (exercicis i treballs) 15%
- . Escriure (exàmens) 5%

Aquest és el model general per a la majoria d'assignatures. Si algun departament creu que per les característiques especials de la seva assignatura, ha de modificar els percentatges, pot presentar una proposta a la CCP i si s'aprova s'especificarà també.

- Si una assignatura es fa d'una manera a un curs d'ESO i d'una altra manera a un altre curs, encara que sigui del mateix nivell, s'han d'especificar com a assignatures diferents. Exemple:

Matemàtiques 1A i 1B = 55% en català.

Aquí serien 6 hores setmanals x 55 = 330

Matemàtiques 1C, 2A i 2B = 0% en català.

Aquí serien 9 hores setmanals x 0 = 0

Matemàtiques 2C, 3rs i 4ts = 50 % en català.

Aquí serien 21 hores setmanals x 50 = 1050

Perquè es compregui la fórmula final, traurem quin percentatge correspondria a Matemàtiques.

$$\text{Matemàtiques} = \frac{1380}{36} = 38,33\%$$

De totes maneres, a més del percentatge parcial de les matèries, s'ha de fer el percentatge per assignatura i s'ha de posar a la casella corresponent. Així que també ha d'aparèixer el percentatge global de Matemàtiques, a la casella del percentatge per assignatura.

QUADRE 3

ASSIGNATURA	PERCENTATGE DE PARLAR EN CATALÀ		PERCENTATGE D'ESCOLTAR EN CATALÀ		PERCENTATGE DE LLEGIR EN CATALÀ	PERCENTATGE D'ESCRIURE EN CATALÀ		S (1)	H (2)	S * H (3)	% (4)
	ESP. (5)	DIR. (6)	ESP. (5)	DIR. (6)		EX. I TREB. (8)	EXÀM. (9)				
LLENGUA CATALANA I LITERATURA 2n A, B i C	1%	2%	1%	10%	30%	15%	5%	64%	9	576	
LLENGUA CATALANA I LITERATURA 1r A, 3r B i C, 4t C	0%	5%	0%	15%	30%	15%	5%	70%	12	840	
LLENGUA CATALANA I LITERATURA 1r B	0%	4%	0%	15%	30%	15%	5%	69%	3	207	
LLENGUA CATALANA I LITERATURA 4t B	2%	4%	2%	15%	30%	15%	5%	73%	3	219	
LLENGUA CATALANA I LITERATURA 3R A	0%	1%	0%	10%	30%	15%	5%	61%	3	183	
LLENGUA CATALANA I LITERATURA 4T A	1%	3%	1%	15%	30%	15%	5%	70%	3	210	67,72%
TALLER DE PREMSA 4t B i C	0%	5%		15%	30%	15%	5%	70%	2	140	70%

refereix a intervenir passivament en les converses espontànies. És a dir actuar com a receptors durant les converses, encara que hi hagi moments que puguis esser emissor. Si un parla, un altre escolta, i a l'inrevés. Si tot l'alumnat escoltàs converses en català, aquest apartat es puntuaria amb un 15%. S'ha de puntuar aquest apartat amb el mateix tant per cent que el parlar espontani.

ESCOLTAR DIRIGIT: Aquest apartat es refereix a les explicacions en veu alta del professorat, siguin del caràcter que siguin durant la classe, també si han d'escoltar alguna pel·lícula a classe o a casa per fer algun treball, etc..Si el professorat fa totes les seves intervencions en català, tant per parlar de l'assignatura com de qualsevol altre tema durant la classe o si qualsevol altra consulta

que hagi de fer l'alumnat per fer algun treball és també en català, es puntuarà amb un 15 %. Fins i tot s'han de tenir en compte les intervencions de les persones que fan alguna explicació durant les sortides. Fixau-vos la diferència. Segons les estadístiques actuals, si el professorat fa totes les intervencions en català, es diu que les classes són el 100% en català. Amb aquest sistema més real, només suposa un 15%.

LLEGIR: Aquest apartat es refereix a tota la lectura que podran fer els alumnes dins i fora de la classe relacionada amb l'assignatura: el llibre de text, el material fotocopiats, els diaris i revistes consultats, les enciclopèdies, els llibres de lectura si n'hi ha, els exercicis, els escrits a la pissarra, els escrits a les parets de la classe, els avisos, els

QUADRE 4

	TALLER DE TEATRE	EDUCACIÓ FÍSICA	EDUCACIÓ PLÀSTICA
Parlar espontani	15%	15%	25%
Parlar dirigit	20%	25%	5%
Escoltar espontani	15%	15%	25%
Escoltar dirigit	20	37%	35%
Llegir	30%	5%	5%
Escriure (ex. i treb.)		1,5%	5%
Escriure (exàmens)		1,5%	

QUADRE 5

<p>PERCENTATGE DE L'ENSENYAMENT - APRENENTATGE EN CATALÀ A L'ESO</p>	=	$\frac{\text{Suma total de la columna de la suma dels percentatges (S)} \times \text{nombre d'hores a l'ESO}}{\text{Suma total de la columna nombre d'hores setmanals de l'assignatura (H) a l'ESO}}$	= 41,86 %
* * *			
<p>PERCENTATGE DE L'ENSENYAMENT - APRENENTATGE EN CATALÀ A L'ESPA</p>	=	$\frac{\text{Suma total de la columna de la suma dels percentatges (S)} \times \text{nombre d'hores a l'ESPA}}{\text{Suma total de la columna nombre d'hores setmanals de l'assignatura (H) a l'ESPA}}$	= 31,14 %
* * *			
<p>PERCENTATGE DE L'ENSENYAMENT - APRENENTATGE EN CATALÀ AL CENTRE</p>	=	$\frac{\text{Suma total de la columna de la suma dels percentatges (S)} \times \text{nombre d'hores a l'ESO} + \text{Suma total de la columna de la suma dels percentatges (S)} \times \text{nombre d'hores a l'ESPA}}{\text{Suma total de la columna nombre d'hores setmanals de l'assignatura (H) al CENTRE}}$	= 40,55 %

exàmens, etc. Si absolutament tot està escrit en català, s'ha de posar un 30%.

ESCRIURE EXERCICIS I TREBALLS: Si tots els exercicis que contesta l'alumnat, ho fa en català i també en aquesta llengua fa tots els treballs que presenta per escrit, s'ha de puntuar amb un 15%.

ESCRIURE EXÀMENS: Si l'alumnat contesta les preguntes dels exàmens en català, sempre, quan ha d'escriure paraules, frases i textos, es puntuarà amb un 5%.

Una classe que fes tots aquests apartats completament en català, per part del professorat i de l'alumnat, es podria dir que fa la classe en català. Però això no passa en absolut en els centres on hi ha gran part de l'alumnat castellanoparlant. Podeu veure un exemple de la graella plena de les assignatures de Llengua Catalana i Literatura i Taller de Premsa del mateix departament, durant el curs 1999-2000 (QUADRE 3). Es pot observar com a les classes de Llengua Catalana i Literatura el percentatge d'ús del català és del 67,72% i en el Taller de Premsa del 70%. En el primer cas, es pot comprovar la sinceritat del professorat de català, que confessa que a unes quantes classes, ni

tan sols poden fer totes les seves intervencions en català, sinó que calculen que hi poden fer dues terceres parts de la classe. En canvi al Taller de Premsa tot es fa en català menys les intervencions espontànies de l'alumnat.

Una vegada que es va haver recollit tot el material, s'ha de dir que hi va haver variacions a la puntuació que s'havia de donar en les assignatures de Teatre, Educació Física i Educació Plàstica i Visual (QUADRE 4). Les restants assignatures varen creure que el quadre general es podia adaptar al que es feia a les classes corresponents.

A continuació es va procedir a fer els percentatges per etapes d'escolarització. En el nostre cas tenim ESO i ESPA. És convenient que es faci per separat l'Educació Infantil, l'Educació Primària, l'ESO, el Batxillerat, ESPA, etc. Però les fórmules que s'han d'utilitzar són les que apareixen al QUADRE 5. En el nostre cas vàrem passar d'un 70,5% que s'havia posat a la PGA, a un 40,55% que s'acostava més a la realitat. Com que això era la primera vegada que es feia, hi vàrem invertir tot el curs escolar amb les corresponents reunions de Departament i de la Comissió de Coordinació Pedagògica. Així que no vàrem poder iniciar realment la part del projecte lingüístic que consisteix a planificar uns objectius per complir durant els propers dos, tres o quatre anys.

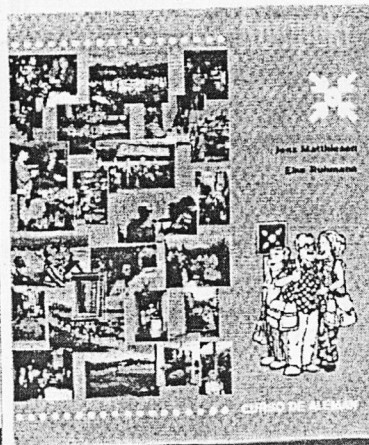
enguany hem tengut canvi de professorat i hem hagut de tornar a fer els càlculs corresponents, però aquesta feina ha durat un trimestre. A partir de gener del 2001 estam en disposició de planificar què podrem fer durant els propers anys en matèria de normalitzar la llengua catalana dins les classes, de compliment o superació del decret de mínims i de veure com interrelacionam l'ensenyament de les llengües. Els propers anys aquest tipus d'anàlisi ens confirmarà si es compleixen els objectius planificats.

Amb aquesta feina, que hem intentat explicar a través d'aquest escrit, creim que hem aconseguit que a un Centre on realment comprovàvem que l'ús i aprenentatge del català era molt escàs, hem quedat en disposició de planificar una millora per als propers cursos, ja que si ens trobam a un 40%, com a mínim hem de millorar un 10% per arribar al 50. En canvi, amb el sistema que permet l'administració educativa de fer, ja estàvem en el 70,5%, i per tant, no era necessari ni tan sols fer PLC, perquè superàvem el que mana la legislació.

Aquest és, doncs, un model que crec que seria convenient que s'adoptàs per part de la Conselleria d'Educació, per tal de millorar el coneixement de la realitat actual de l'ensenyament en català, i, a partir d'aquest coneixement poder fer planificacions més reals cara a millorar la normalització dels centres d'ensenyament de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, o per arribar a la conclusió que l'únic sistema que existeix perquè el nostre alumnat pugui acabar l'escolarització obligatòria als setze anys amb un coneixement similar de les dues llengües, és que es faci tot l'ensenyament en català.

De totes maneres, ara que s'ha creat la figura del **coordinador de normalització lingüística**, aquesta persona de qualsevol Institut o Escola, pot organitzar l'anàlisi de la situació de l'ensenyament en català en el seu Centre, tal i com s'ha explicat anteriorment. Si qualque persona està interessada a posar-ho en marxa, però necessita més aclariments o més explicacions, estic disposat a ajudar en tot el que faci falta. Posau-vos en contacte amb mi i ens posarem d'acord.

Treffpunkt

Aprender Alemany sense perdre el temps

Treffpunkt kompakt és el primer llibre d'introducció a la llengua alemanya bilingüe ambientat i contextualitzat en situacions típiques que es presenten entre alemanys parlants i gent de parla castellana o catalana a Espanya, i sobretot en zones turístiques.

Adaptat a les necessitats de la gent d'aquí

Aquest curs comunicatiu, basat en tasques, consta de 6 lliçons bàsiques i més un capítol «Wieder zu Hause» que tracta alguns dels temes en *Präteritum* o *Perfekt*.

Treffpunkt kompakt està dissenyat per funcionar amb mòduls específics que permeten aprofundir sobre determinats temes. De moment oferim 3 mòduls específics per l'hoteleria:

- recepció
- restaurant
- servei d'habitacions

Autoestudi i classe

Treffpunkt kompakt ve acompanyat pel següent material:

- Cassettes amb 60 minuts gravats en diàlegs, exercicis i mostres de pronunciació
- Transparències en temes del llibre i altres en general
- Material fotocopiabla i complementari per a les activitats a classe
- Guia del professor

Nou!

Gramàtica bàsica de l'Alemanys

- 2 parts: explicacions i exercicis
- Bilingüe català-alemany
- Amb un apèndix de solucions
- Aproximadament 200 pàgines
- Disponible a la seva llibreria el novembre

Edita: ISI S.L.
Tel/FAX 971 75 04 86 e-mail: isi@jet.es